

בש"פ 4440/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 4440/18

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר (בהסכמה) לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996, בתפ"ח 24984-07-15 בבית המשפט
המחוזי בתל אביב-יפו

תאריך הישיבה: כ"א בתמוז התשע"ח (4.7.2018)

בשם המבקשת: עו"ד סיון רוסו; עו"ד אוריה תוהמי

בשם המשיב: עו"ד ניר שניידרמן

החלטה לגבי משיב 2 בבקשה

1. מונחת לפניי בקשה להארכת מעצרו השביעית של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני מעבר לשמונה עשר חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. במסגרת הבקשה מבוקש להאריך את מעצרו של המשיב בתשעים יום, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 24984-07-15 בבית המשפט המחוזי בתל

אביב-יפו, לפי המוקדם.

עסקין בפרשה מורכבת שבמרכזה ארגון פשיעה רחב היקף. עובדות המקרה, פרטי כתב האישום, וההליכים הקודמים, כבר פורטו בהחלטות קודמות, ועל כן נביא רק את תמצית הדברים הדרושים לצורך הכרעה בבקשה (ראו למשל: בש"פ 2061/18 אברג'יל נ' מדינת ישראל (29.3.2018)). כתב האישום מושא התיק הופנה כנגד 18 נאשמים, ובכללם המשיב, וכלל עבירות אלימות, סמים, ומס. המשיב עצמו מואשם במספר אישומים חמורים בגין סיוע לרצח במסגרת ארגון פשיעה, ניהול בארגון פשיעה, סיוע לאחר מעשה במסגרת ארגון פשיעה, וסחר בסמים. האישום החמור ביותר המופנה כנגד המשיב הוא הרביעי בכתב האישום בגין הרצח המשולש ברחוב יהודה הלוי, בו מואשם המשיב בסיוע לרצח. אישום זה עוסק בהטמנת מטען חבלה על גג צינג', אשר נועד לפגוע בזאב רזנשטיין, והביא למותם של שלושה אזרחים. אישום חמור נוסף המופנה כנגד המשיב הוא השלישי בכתב האישום, העוסק בניסיון לרצח של זאב רזנשטיין בגני התערוכה באמצעות מטען חבלה שהותקן ברכב, בו מואשם המשיב בסיוע לאחר מעשה. יש לציין כי בעניינו של המשיב נקבעה חולשה ראייתית ביחס לכלל האישומים המופנים נגדו, מלבד האישום העוסק בניהול בארגון פשיעה.

מבחינת הליכי מעצרו של המשיב, בתחילה נעצר מאחורי סורג ובריח עד תום ההליכים, ובהמשך הועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 27.12.2016. עררה של המדינה על החלטה זו נדחה בבש"פ 1159/17 מדינת ישראל נ' אוזיפה (20.2.2017) על ידי השופטת ד' ברק-ארז. בית המשפט המחוזי, בהחלטתו מיום 21.8.17, התיר למשיב חלון התאווירות של שעה אחת כל ערב בין השעות 19:00-20:00 מטעמים רפואיים. בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 24.5.2018 הורחבו חלונות ההתאווירות בשעה נוספת, כך שעמדו על השעות 18:00-20:00 בכל ערב, אך במקביל נדחתה בקשתו של המשיב להסיר באופן מלא את הפיקוח באיזוק אלקטרוני.

2. בדיון שנערך לפניי עמד סנגורו של המשיב על חלופי הזמן, ובעיקר על התנאים הקשים בהם שווה המשיב. על פי תנאי מעצרו, הוא שווה בדירת עמידר קטנה בה הוא מתגורר יחד עם מספר אנשים, וזאת בפיקוח של אחיו. צוין כי מעצרו של המשיב מקשה מאוד על אחיו, אשר נאלץ לעזוב את עבודתו לצורך הפיקוח על המשיב. הסנגור אף העלה טענת אי-שוויון ביחס לנאשמים אחרים באותה פרשה, כאשר לגישתו האישומים נגדם חמורים יותר, ובכל זאת הם מצויים בתנאים מקלים יותר מאלו של המשיב. בתוך כך הפנה הסנגור לנאשמים 11, 14, ו-18. לבסוף הדגיש הסנגור את העובדה שלאורך כל ההליכים המשיב התנהג למופת, התייצב בכל מועד שנדרש, ואף פעם לא הפר את האמון שניתן בו.

3. דעתי היא כי דין הבקשה להארכת מעצר להתקבל. השיקולים המנחים בבקשות מסוג זו הם שניים – קצב התקדמות ההליך, ומסוכנותו של הנאשם. ביחס לראשון ניתן לומר שאף שהתיק אומנם מתנהל כבר זמן לא מועט, מושקעים מאמצים רבים מצד בית המשפט המחוזי לסיימו בהקדם, הבאים לידי ביטוי בדמות שלושה ימי דיונים בכל שבוע. חמישה עדי מדינה ו-56 עדים נוספים כבר העידו מטעם התביעה. בית המשפט המחוזי אף קבע ימי דיונים במהלך הפגרה לצורך קידומו המהיר של התיק. נודע לנו על פי באתר כוח המדינה כי החל מהתקופה שמיד לאחר הפגרה יתקיימו אף יותר דיונים במהלך השבוע, לרבות בימי שישי. ניתן לומר שהתיק במתנהל בקצב ביחס לגודלו והיקפו, וזוכה ל"הכרה" בעניין זה מבחינת קביעת המועדים, אף אם קצב זה משמעותו שצפוי עוד זמן לא מועט עד למתן הכרעה.

ביחס לשיקול השני, מסוכנותו של המשיב, זו כבר פורטה בהרחבה בהחלטות הקודמות, ואיני סבור כי יש צורך להכביר מילים בנושא. בתמצית רק אומר כי המשיב מואשם בעבירות חמורות ביותר. עוסקים אנו בניהול בארגון פשיעה אשר לכאורה הוציא לפועל מגוון פעולות חמורות ומסוכנות, וכן בסיוע לרצח משולש, וסיוע לאחר מעשה בניסיון רצח

אחר, זאת בנוסף לעבירות סמים שונות. לנוכח האמור, והגם שלגבי חלק מהאישומים, לרבות אלה החמורים, נקבע כי יש חולשה ראייתית – עדיין במסגרת בקשה זו דעתי היא כי נקודת האיזון בעניינו של המשיב לא השתנתה. זאת באופן שאינו מצדיק את הסרת הפיקוח האלקטרוני והאנושי, נכון לעת הזו ובמסגרת בקשה זו.

ביחס לטענת אי-השוויון שהעלה סנגורו של המשיב, אומר כי לא מצאתי שיש בה בכדי להטות את הכף. בנוגע לנאשם 11, התייחסתי להשוואה זו בהחלטתי הקודמת בבש"פ 2061/18 (בפס' 7), ואיני סבור שיש טעם לחזור על הדברים. נאשם 18 כלל לא מואשם באישומים החמורים המופנים כנגד המשיב, כגון ניהול בארגון פשיעה ואישומי הרצח והניסיון לרצח, אלא מואשם בעבירות סמים ומס, ומכאן שההשוואה אינה במקומה. בעניינו של נאשם 14 אפנה גם כן להחלטתי האמורה (בפס' 8), בה ציינתי את מעמדו הבלתי בכיר בארגון, ואת עברו הפלילי. עולה כי עניינו של המשיב שונה מהנאשמים האמורים, בעיקר עקב מעמדו בארגון, והאישום המופנה כלפיו בגין ניהול בארגון פשיעה – אישום שאף לא נמצאה כל חולשה ראייתית לגביו.

יש לקבל את הבקשה. ברם, בקשה לפי סעיף 62 לחוק המעצרים לחוד, ובקשה לעיון חוזר לחוד. השיקולים והתכלית אינם חופפים זה לזה והדבר אף עשוי לבוא לידי ביטוי במקרה הקונקרטי. הסנגור טען כי בהינתן המשקל המצטבר של הדברים מכיוונים שונים – למשל חלופת הזמן, הזמן הצפוי עד לסיום המשפט, עניינו של נאשם 14, ועמידתו של המשיב בתנאי המעצר – נכון לבטל כלל את המעצר בפיקוח האלקטרוני. אף ניתן להוסיף כי לשיטתו לכל הפחות נכון יהיה להקל בתנאי מעצרו של המשיב. בנסיבות העניין דעתי היא כי בקשה כזו ראויה להישמע במסגרת עיון חוזר, דהיינו העילה של שינוי נסיבות. אין בהחלטה זו בכדי למנוע זאת, או משום הבעת עמדה לגבי אפשרותו של המשיב להגיש בקשה לבית המשפט המחוזי לצורך עיון חוזר בתנאי מעצרו.

לאור האמור הנני מורה על הארכת מעצרו בתנאי פיקוח אלקטרוני של המשיב בתשעים ימים, כאשר בניכוי מעצר הביניים, מעצרו מוארך בפועל ב-61 ימים נוספים, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 24984-07-15 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ט בתמוז התשע"ח (12.7.2018).

ש ו פ ט